

XLII.

Erklæring

over

det fra Folkethinget tilbagesendte

Forslag til Lov om Sagførernes Afgang til Salær og Erstatning for Udlæg for Udførelsen af offentlige og beneficerede Sager.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 19de Mai 1879).

Det af Landstinget ved 3die Behandling vedtagne Forslag til Lov om Sagførernes Afgang til Salær for Udførelsen af offentlige og beneficerede Sager er ved Behandlingen i Folkethinget foruden et Par Redaktionsændringer undergaaet følgende Forandringer:

Til § 2 er føjet et nyt Stykke, der indeholder Bestemmelser om Sagførernes Afgang til Godtgørelse for de positive Udgifter, de have havt under Førelsen af befalede Sager, hvortil knytter sig en Forandring af Lovens Titel.

I § 3 er Bestemmelsen om, at Justitsministeriet skal kunne tillade en beskiftet Sagfører at modtage eller lade sig tilfinge Honorar af Parten udgaaet, medens der paa den anden Side er indsat en Bestemmelse om, at det i Paragrafen gjorte Forbud ikke skal finde Anvendelse paa den Sagfører, der beskiftes udenfor sin Jur. Tillige er der i Paragrafen optaget en Henvisning til Straffelovens § 122, hvorefter den Sagfører, der forbrøder sig mod Paragrafen, forbrøder det uretlig modtagne Honorar.

Hvad angaar Tilføielsen til § 2, da har Udvalget, saaledes som den er affattet, ikke fundet Noget mod samme at erindre. Den indeholder kun den Forandring i den bestaaende Retstilstand, at, medens det tidligere har været Administrationsens Sag at fastsætte, hvilken Erstatning for havde Udlæg der maatte tilkomme den beskiftede

Sagfører, bliver det fremtidigen Domstolene, hvem dette tilfalder.

Ligesom Mindretallet (Somborg) endvidere billiger, at Bestemmelsen i § 3 om, at det i visse Tilfælde skulde bero paa Justitsministeriet, hvorvidt den beskiftede Sagfører kunde modtage Honorar af Parten, er udgaaet, saaledes har Udvalgets Flertal ikke fundet noget Væsentligt herimod at erindre.

Derimod finder Flertallet det mindre helbdigt, at Hovedreglen i § 3 tillige er gjort uanvendelig paa den Sagfører, der er beskiftet „udenfor sin Jur“. Ligesom det synes at være en naturlig Konsekvens af Reglen i Lovforslaget § 1, at enhver Sagfører, der af det Offentlige beskiftes til at føre en offentlig eller beneficeret Sag, bør, naar han nedlægger Paastand paa Salær, nøies med dette, saaledes er der formentlig noget Støbende i, at Spørgsmaalet om den beskiftede Sagfører ved at modtage yderligere Betaling for sit Arbejde af Parten har overtraadt Straffeloven, skal bero paa, om han er beskiftet „udenfor sin Jur“ eller ikke; den af Landstinget i sin Tid vedtagne Bestemmelse turde i Virkeligheden være bedre stemmende med Sagførerstandens velforstaede Interesse. Dertil kommer, at hele dette Jur-Be-greb, af hvilket det i det enkelte Tilfælde vil afhænge, om Straffebestemmelsen er overtraadt,